

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200664
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8820200664.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480 proti žalovanej: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX L., o zaplatenie 245,81 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 10C/12/2020 -20 zo dňa 20.10.2020, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 10C/12/2020 -20 zo dňa 20.10.2020, Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) v konaní o zaplatenie 245,81 Eur s prísl. rozhodol tak, že výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26,28 Eur a uhradiť náklady spojené s vymáhaním na poštovné v sume 1,45 Eur, a to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a výrokom III. nepriznal žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazat' žalovanú na úhradu za služby verejnosti poskytované žalobcom za obdobie 01.09.2014 až 30.03.2019 po 4,64 eur/mesačne a žiadal priznať tiež sumu 1,45 eur za poštovné náklady a sumu 17 eur ako pokutu.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 1, § 3 písm. a), § 4 ods.1, § 6 ods. 1, § 7 ods.1, 2, § 9 ods. 1, § 10 zák. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „ZOU“); § 1 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); § 255 ods. 1, 2, § 297 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Skonštatoval, že žalobca, Rozhlas a televízia Slovenska žalobu odôvodnil tým, že je verejnoprávna inštitúcia zriadená na základe zákona č. 532/2010 Z.z. o Rozhlase a televízii Slovenska a je aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby. Žalovaná je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) Zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „ZOU“) vo výške 4,64 Eur mesačne podľa § 6 ods. 1. ZOU s periodicitou platenia úhrad mesačná, v zmysle § 7 Zákona. Žalobca kontrolou úhrad podľa § 8 ZOU zistil, že žalovaná ku dňu podania návrhu nezaplatila úhradu v zmysle zákona za kontrolované obdobie 01.09.2014 až 30.06.2019. Písomnou výzvou zo dňa 21.06.2019 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie omeškanej úhrady a zaplatenie poštových sadzieb. Žalovaná nezaplatila úhradu a poštovné sadzby v lehote do 30-tich dní od doručenia výzvy, preto je povinná v zmysle § 10 ods. 3 ZOU zaplatiť aj pokutu v sume 17,- Eur. Dlh žalovanej predstavuje sumu 228,81 Eur, ktorá pozostáva z neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období 01.09.2014 - 30.06.2019. Výška dlhu je súčtom počtu neuhradených súm v kontrolovanom období a sadzby pokuty v zmysle § 10 ods. 3 ZOU. Nárok žalobcu na zaplatenie úhrady nie je nárokom, ktorý by vyplýval zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisel zo spotrebiteľskou zmluvou ale

vyplýva priamo zo ZOU, pričom ide o neekvivalentné plnenie, ktoré sa svojou povahou približuje dani. Podľa § 3 ZOU je osoba platiteľom bez ohľadu na to, či služby žalobcu využíva alebo nie. Spor nemožno považovať za spotrebiteľský podľa § 290 zák. č.160/2015 Z. z. CSP.

4. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

5. Súd prvej inštancie sa pri vyhodnotení oprávnenosti nároku sústredil na to, či žalobca žalovanú vyzval podľa § 10 ods. 2 ZOU. Doručenie výzvy do 60 dní od zistenia omeškania platiteľa podľa § 10 ods.2 ZOU vyhodnotil ako hmotnoprávnu podmienku pre neskoršie uplatnenie nároku súdnou cestou. Nesplnenie tejto hmotnoprávnej podmienky podľa prvoinštančného súdu spôsobuje zánik práva na strane žalobcu, resp. vyberateľa úhrady. Mal za to, že práve takéto konanie vyberateľa úhrady bolo zámerom zákonodarcu pri prijímaní uvedenej právnej normy. Pretože výzva na zaplatenie úhrady za kratšie časové obdobie v rádovo menších sumách ako si bežne súdnou cestou v mnohých súdnych konaniach uplatňuje žalobca, by zrejme znamenala aj vyhnutie sa množstvu súdnych sporov. Pretože v minimálnych sumách by bežný platiteľ úhrady- fyzická osoba omeškané platby na výzvu uhradila. Zároveň by to logicky znamenalo i nižšiu zaťaženosť súdov. Naopak, vymáhanie úhrady za dlhé časové obdobie niekoľkých rokov, ako to robí žalobca v tomto ale aj v množstve iných súdnych sporov, kedy obvykle často vymáha niekoľko sto eur, môže bežného platiteľa úhrady - fyzickú osobu, najmä takú, ktorá má nižšie alebo žiadne príjmy, ekonomicky ohroziť.

6. Z uvedených dôvodov tak súd prvej inštancie vyhodnotil výzvu platiteľa úhrady zo dňa 21.06.2019, ktorú žalobca doložil do konania, podľa jej obsahu ako výzvu na zaplatenie dvoch úhrad, a to za mesiac 4/2019 - 5/2019. Keďže výzva je datovaná dátumom 21.06.2019, úhrada za mesiac jún 2019 nebola ešte podľa § 7 ods.2 ZOU splatná.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že aj keby platiteľ bol kvartálnym, polročným alebo ročným platcom úhrady podľa § 7 ods.3 ZOU, na povinnosti vyberateľa úhrady vyzvať platiteľa úhrady do 60-tich dní od splatnosti mesačných úhrad to nič nemení. Vyberateľ úhrady by mal akurát právo v rámci výzvy dotazovať platiteľa úhrady, či nemá záujem tieto úhrady platiť v zmysle § 7 ods.3 ZOU jednorázovo, kvartálne, polročne alebo ročne.

8. S poukazom na § 10 ods. 3 ZOU, ktorý priznáva po uplynutí 30 dní od doručenia výzvy na zaplatenie aj pokutu 17,- Eur, prvoinštančný súd popri dvoch mesačných platbách (za 04/ a 05/2019) priznal žalobcovi aj túto pokutu.

9. Na základe uvedeného súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi priznal 2 mesačné úhrady, pokutu podľa § 10 ods. 3 ZOU a tiež poštovné náklady vo výške 1,45 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 CSP, s konštatovaním, že žalovaná bola v konaní v prevažnej miere úspešná, na základe čoho by mala nárok na pomernú časť náhrady trov konania voči žalobcovi. Žalovanej v konaní ale žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnila, preto jej prvoinštančný súd nepriznal.

11. Proti tomuto rozhodnutiu, a to čo do výroku II. a výroku III., podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Podstata odvolacej argumentácie žalobcu tkvie v názore, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil moment, kedy je on povinný vyzvať platiteľa na zaplatenie dlžnej úhrady a poštovných sadzieb, ktorý moment sa viaže na zistenie omeškania a nie na vznik omeškania. Názor vyslovený v tu napadnutom rozsudku považuje za exces od roky zaužívanej rozhodovacej praxe, čo robí tento rozsudok aj prekvapivým. V neposlednom rade výzvu z tohto sporu nemožno posúdiť ako výzvu na zaplatenie len dvoch úhrad, ale za výzvu na zaplatenie celej žalovanej sumy. Pri správnom posúdení veci sa zmení i pomer úspechu strán v spore. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne ho v napadnutom rozsahu zmeniť a jeho žalobe vyhovieť aj vo zvyšku za súčasného priznania plnej náhrady trov konania.

12. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že je vdova, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a jej mesačná dávka je 137,- Eur. Nemá dostatok financií na zaplatenie mesačného platenia

nákladov na bývanie a už dlhšiu dobu je odpojená od elektriny a vody. Žije so synom, ktorý je nezamestnaný a neberie žiadnu dávku. Na zaplatenie sumy 245,81 Eur nemá finančné prostriedky. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

13. K replike žalovanej zaujal stanovisko žalobca. Uviedol, že zotrváva na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v odvolaní a dodal, že žalovaná je evidovaná v evidencii platiteľov, ktorá odoberá elektrickú energiu, preto námietky žalovanej považuje za neopodstatnené. Poukázal, že oslobodenie žalovanej od povinnosti platiť úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) ZOU môže nastať až momentom oznámenia a preukázania vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. b) ZOU, že žalovaná je poberateľom dávky v hmotnej núdzi alebo osobou spoločne posudzovanou s poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Keďže žalovaná vznik tejto skutočnosti žalobcovi doposiaľ nepreukázala, žalobca má voči žalovanej nárok na zaplatenie úhrady za služby verejnosti poskytovaných RTVS, a to až do oznámenia a preukázania skutočnosti, že žalovaná je poberateľom dávky v hmotnej núdzi alebo osobou spoločne posudzovanou s poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Žalobca zotrval na podanom návrhu a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť uplatnenú sumu v celom rozsahu a priznal mu náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100%.

14. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok je nutné v napadnutom rozsahu zrušiť.

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolanie nebolo podané proti výroku I. čo do povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 26,28 Eur a uhradiť náklady spojené s vymáhaním na poštovné v sume 1,45 Eur, a to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, preto rozsudok v uvedenom rozsahu nadobudol právoplatnosť v zmysle § 367 ods. 2 CSP.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

18. Ako už bolo vyššie konštatované, v súdnej veci vzal súd prvej inštancie 60 dňovú lehotu na výzvu zo strany žalobcu za hmotnoprávnu podmienku, v prípade nesplnenia ktorej právo žalobcu zaniká s tým, že žalobca bol povinný zistiť omeškanie žalovaného ako platiteľa hneď v prvý deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, kedy bola úhrada za daný kalendárny mesiac splatná. Vzhľadom na dátum vyhotovenia výzvy v súdnej veci, potom tú posúdil ako výzvu na zaplatenie úhrad len za ostatné dva mesiace predchádzajúce výzve.

19. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 340/2012Z.z. úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

20. Podľa § 10 ods. 2 cit. zák. ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

21. V zmysle dôvodovej správy k § 10 cit. zákona „Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ nezaplatil úhradu, vyzve ho v lehote 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie úhrady a poštových sadziab spojených s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) ani napriek výzve nezaplatí úhradu a poštové sadzby do 30 dní od doručenia výzvy, je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu vo výške 17 eur. Ak na základe výzvy vyberateľa úhrady nezaplatí úhradu a poštové sadzby platiteľ, ktorý je zamestnávateľom, je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu vo výške od 33 eur do 166 eur v závislosti od sadzby nezaplatenej úhrady. Nárok na zaplatenie úhrady je vyberateľ úhrady povinný uplatňovať na súde. Návrh zákona ustanovuje výnimku, kedy vyberateľovi úhrady povinnosť podľa predchádzajúcej vety nevzniká. Ide o prípad ak tak rozhodne generálny riaditeľ Rozhlasu a televízie Slovenska na základe niektorého z dôvodov uvedených v návrhu zákona“.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu preto nemožno prijať iný výklad pre túto vec relevantných zákonných ustanovení, než ten, že zákonná povinnosť žalobcu ako vyberateľa úhrad v prípade, ak zistí, že platiteľ nezaplatil úhradu sa výlučne viaže na okamih zistenia omeškania, ktorej splnenie povinnosti nemožno bez ďalšieho viazať na hneď nasledujúcu deň po splatnosti úhrady. Neskoršie zistenie omeškania by mohlo mať nanajvýš vplyv na zoslabenie práva, ako dôsledku prípadnej kvalifikovane vznesenej námietky protistranou. Potom s tvrdením žalobcu v odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie v otázke nesprávnych skutkových zistení a s tým súvisiaceho nesprávneho právneho posúdenia veci a prekvapivosti napadaného rozhodnutia možno súhlasiť, lebo z odôvodnenia napadaného rozhodnutia vyplýva jednostrannosť a taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá je popretím ich účelu, podstaty a zmyslu a navyše sa bez náležitého zdôvodnenia vymyká i ustálenej rozhodovacej praxi v danej veci.

23. Odvolací súd ešte dodáva, že prvoradou úlohou všeobecných súdov a zmyslom občianskeho súdneho konania je nachádzanie (hľadanie) hmotného práva a spravodlivé riešenie sporov medzi stranami sporu. S touto požiadavkou sa žalobca obracia na súd s návrhom na začatie konania (žalobou), a to isté od súdu očakáva aj strana žalovaná (porov. § 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) a čl. 46 ods. 1 ústavy, pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, I. ÚS 192/2015-29 zo dňa 07.10.2015). Preto pokiaľ žalovaná namieta, že by mala byť čo i len z časti uplatneného nároku zo zákona oslobodená od platenia koncesionárskych poplatkov, potom takúto okolnosť musí vyhodnotiť súd a zároveň sa musí prejavíť aj v samotnom rozhodnutí prvoinštančného súdu. V prejednávanej príhode však žalovaná tvrdí, že je už dlhšiu dobu odpojená od elektrickej energie, že je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, že býva so synom, ktorý je bez príjmu preto nemá dostatok finančných prostriedkov. Z uvedeného by bolo možné predpokladať záver, či žalovaná nespĺňa podmienky pre oslobodenie od platenia koncesionárskych poplatkov. Následne však bude treba z uvedenej okolnosti vyvodiť konzekvencie aj vo vzťahu k úspechu žaloby.

24. Odvolaciemu súdu potom neostávalo nič iné ako postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. zamietavom výroku a v III. súvisiacom výroku o trovách konania zrušiť a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, opätovne vec prejednať, v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, vyhodnotiť aj argumentáciu žalobcu a rovnako aj žalovanej výsledky celého konania zhodnotiť a až potom o veci rozhodnúť, pričom je potrebné náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu a nové rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj pred odvolacím súdom (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie boli prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).